Sermo

Nam formice in vna domo q̄escūt. vna
nimiter exeunt. vnanimiter grana colli-
gūt vnanimiter redeunt. vnū horreū sibi
cōstruunt de quo vnanimiter cibū sumūt
vbi ista vnitas inter homiēs ē. et plus in
apibus. qꝛ licet vniformiter faciāt ea que
iam dicta sunt tñ in alueari desero simul
rumorem faciūt ad sonū illius apis offici
arie ad hoc oēs dormiūt et ad sonum eius
euigilant cū de mane surgūt. ⁊ vni regi si
ne diuisione obtempꝑant fideliter ꝙ ꝓ eiꝰ
sustentatione se mori fame ꝑmittunt
D ¶ Terciū qd̄ nos ad vnitatē inducit
est vnitas creature exterioris. vnde de-
bemus attendere qꝛ vno celo cōcludimur
vna luna de nocte dirigimur. vno igne a
frigore liberamur vno mari circūdamur
ex vna aqua potamur. vna terra susten-
tamur. cuiꝰ fructibus educamur Si ergo
lapides qui ex eodē monte excidenť. et ar
bores que in eodem loco opere nature ge
neranť. in quadā nature similitudine vni
untur. quāto fortius vniri deberēt hoīes
qui tāta rerū multitudine vniunť. Item
vide ꝙ amor naturalis sicut Bociꝰ dič
Unit celestia corpora vnitate ꝑmaxima
nullo vnq̄z tempꝑe ꝑturbanť. vnit vniuer
sa inferiora. vnit inuicem hec et illa dum
ymis inclinat summa. et summis subijcit
yma. ergo si ꝓpter hominū generatōem
vt cōplereť numerus electoꝝ hec vnitas
tanta adeo est ordinata. quanto fortius
vnio inter hoīes esse debet. ꝓpter quos
est tanta vnio alijs data Omniū em̄ q̄ in
mūdo sunt finis est ip̄e homo. sicut habe-
tur scd̄o phisicoꝝ. Itē si amor nať. vnit
tam diuersa principia sicut sunt materia
et forma. quoꝝ vnum est oīno passiuum.
alterū omnino actiuū. quid debet esse in-
ter humana corda que cōueniūt in eadē
natura. Item vbi maior cōtrarietas q̄z i
ter quattuor elemēta. vbi ignis est calidꝰ
et siccus. et ecōtra aqua frigida et humi-
da. ergo si ista tam cōtraria ꝑ vnū amo
rem cuiꝰ virtus est vnitiua in om̄i corꝑe
inueniunť vnita. quomō nō possunt vni-
ri humana corda que sunt similia in natu-
ra. Itē vbi maior diuersitas q̄z inter cor-
pus et animā. quoꝝ vnum est corꝑale et
alterum spūale vnū cōpositissimū. alterū
simplicissimū. vnum quantū alterum non
extensum. vnum mortale alterū immor-
tale. et tñ ꝑ amorem tam fortissimo vicu
lo vniunť vt nec corpus ab aīa nec aīma
a corpore nisi violentia maxima seꝑetur.
ergo quid est ꝙ aīe tā silēs inter se non se
possunt amare. Item quāta dissimilitudo
est inter membra humani corporis. ī quo
em̄ oculꝰ est similis auri vel auris manui
vel manus cruri vel crus pedi vľ pes ca
piti siue cordi. Et tamen tāta amore vni
untur. vt vnū ꝓ altero se exponat. vnū
ꝓ altero se vulnerari faciat. et alterū ꝓ
altero lesum nunq̄z vindictam expectat.
sed vnūquodq̄z alteri ꝓ posse deseruiat.
vnde hanc similitudinē notās diligenter
Aplūs dicit. xij. ad Ro. Sicut in vno cor
pore multa membra habemus. om̄ia autē
membra nō eundē actum habēt. ita mul-
ti vnum corpus sumus in xp̄o. singuli aūt
alter alterius membra Et exp̄sse hoc idē
ponit. j. Coꝝ. xij. Ex quibus verbis tale
elicitur argumentū. Quanto corpus aīa
dignitate excedit. tanto maior debet esse
vnitas mentium q̄z vnitas corpoꝝ Si er
go tantus debet esse amor inter corpora-
lia membra. quantus esse debet inter spi-
ritualia. Sed nos spūaliter sumus mem-
bra corporis xp̄i. sicut ex ip̄is patet verbis
apl̄i. Ergo magis q̄z membra corꝑis no-
stri debemꝰ esse vniti. Sed plorandū est
hodie qꝛ longe maior est vnitas mēbroꝝ
carnalium q̄z spūalium. Quartū qd̄ mo
net ad vnitatē est vnitas glorie cōsūman
tis. cōsueuerunt se amare naturaliter qui
ordinati sunt simul ad aliquē finem. ergo
cum ad vnā ꝑticipandam gloriam sumus
quid est ꝙ vniti non sumus De hac vni-
tate ꝓpheta dicebat. Unam pecij a dn̄o
hanc requirā. vnā inq̄z gloriam que sola

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-472/0300
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG